

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Marian Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Marian Andrei xxxx, născut la xxxx xxxx xxxx, originar din xxxx, domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.06.2018 – 14.01.2019;

Instanța de apel: 07.02.2019 – 03.04.2019;

Instanța de recurs: 21.06.2019 – 03.03.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 ianuarie 2019, Marian Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

S-a dispus încasarea de la Marian Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Marian Andrei la 27 martie 2018, aproximativ la ora 08.15, conducând automobilul de model "Renault Megane" cu numărul de înmatriculare xxxx și deplasându-se pe str. Petru Zadnipru în direcția bd. Mircea cel Bătrân spre str. Mihail Sadoveanu, mun. Chișinău a încălcat prevederile pct. 45 alin.(1) și (2), pct. 46 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, a manifestat neglijență și a cauzat un accident rutier, în rezultatul

căruia părții vătămate Ungureanu Andrei i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Marian Andrei să fie recunoscut vinovat în comiterea săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, prin aplicarea art.65 Cod penal.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului urma să fie una pe măsură și anume, urma să fie privat de dreptul special de a conduce mijloace de transport, or, în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, iar pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu-și va atinge scopul, astfel ne fiind restabilită echitatea socială, fapt ce nu va genera corectarea condamnatului, cum este prevăzut de art.61 Cod penal.

3.2. Inculpatul Marian Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cererii de apel a invocat că, din toate probele administrate și cercetate în cadrul examinării judecătorești, nu a putut fi stabilită cu certitudine vinovăția sa, deoarece probele prezentate de către acuzatorul de stat sunt insuficiente, iar alte careva probe nu au putut fi prezentate pentru a-i putea incrimina comiterea unor astfel de infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și în mod întemeiat a ajuns la concluzia că inculpatul Marian Andrei a săvârșit infracțiunea imputată, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la caz, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod procedură penală.

Față de lucru judecat instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate de către prima instanță, inclusiv cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția pentru Apărare Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată instanța de apel a conchis că, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel avocatul Babără Victor în numele inculpatului Marian Andrei a declarat recurs ordinar, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru

prima instanță prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Marian Andrei.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că, decizia instanței de apel este incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea hotărârii judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) CțEDO.

Astfel, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală instanța de apel nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora, la fel, instanța era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În susținerea poziției adoptate, privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor într-o manieră structurală analogică celei din rechizitoriu, neglijând argumentele părții apărării.

Astfel, în opinia avocatului, atât declarațiile cât și probele invocate de acuzatorul de stat și admise de instanță nu confirmă faptul că Marian Andrei a comis infracțiunea incriminată, învinuirea adusă inculpatului se bazează doar pe presupunerile acuzatorului de stat și ale instanței de judecată.

Mai invocă apărarea că, instanța de apel neîntemeiat a pus la baza soluție de condamnare declarațiile părții vătămate minore Ungureanu Andrei, care însă nu au fost verificate prin citire în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea probelor, nu a respectat principiul nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, adică nu a soluționat în mod legal fondul cauzei.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Din textul recursului declarat, se constată că recurentul invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.264 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Lecturând recursul, Colegiul penal lărgit reține că, acesta nu este motivat prin prisma

temeiurilor indicate, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către inculpat.

Colegiul penal lărgit menționează că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit consideră nefondate alegațiile recurentului sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit normelor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit constată că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Marian Andrei în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, totodată a fost dispusă încasarea de la Marian Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, soluție menținută de către instanța de apel, care a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a menținut soluția primei instanței, deoarece la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), 7 (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o

consideră necesară.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că, temeiurile invocate de către recurent privind dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de fond, precum și argumentele acestuia, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, semnalată de recurent, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată la fel în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.264 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu dispunerea unei hotărâri de achitare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit analizând argumentele recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Marian Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate, totodată instanțele de judecată au pus la baza soluției numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și au motivat admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, nefiind stabilită derogarea de la prevederile procesual penale precum și încălcarea dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) CtEDO.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, argumentele invocate de către partea apărării sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanțele ierarhic inferioare și-au motivat în deplină măsură soluția adoptată, constatând cu certitudine, prin analiza obiectivă a cumulului de probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, că inculpatul Marian Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Babără Victor în numele inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Babără Victor în numele inculpatului Marian Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauză penală privindu-l pe *Marian Andrei xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico